

Núm. de Rotlle: TSJP 0000081/2018
Núm. de Causa: 6000235/2017

SENTÈNCIA 7-2019

PARTS:

Recurrent: Sra. A. F. G.
Advocat: Sr. E.C. A.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrats: Sra. Marie CONTE
Sr. Albert ANDRES PEREIRA

Andorra la Vella, cinc de març de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 25 de juliol de 2018 dictada pel Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, seguida per uns delictes menors de conducció de vehicle automòbil amb una taxa d'alcoholèmia superior a 0,8 g/l/s de sang i sota els efectes de les drogues, i de consum de droga tòxica cocaïna. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 25 de juliol de 2018 amb la següent part dispositiva: *"Fallem: Hem de condemnar A. F. G. com a responsable penalment en concepte d'autora d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb una taxa d'alcoholèmia superior a 0,8 g/l de sang i sota els efectes de les drogues, i de consum de droga tòxica cocaïna, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOS (2) MESOS D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR PER UN PERÍODE DE VINT-I-QUATRE (24) MESOS, sent-li*

d'abonament el temps de retenció preventiva del mateix en aquesta causa, així com se la condemna al pagament de les despeses processals causades."

II.-RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *"Són fets provats i així es declara que en data 1 de novembre de 2017, vers les 14:45 hores, la processada A.F.G., nascuda el XXX a Sant Julià de Lòria, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, fou controlada per agents del Servei de Policia, conduint el vehicle marca XXX davant de la porta del servei d'urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, després d'observar que F. conduïa a una velocitat anormalment reduïda, fent zig-zag i acompanyada d'una passatgera. En constatar els agents que presentava símptomes molt evidents de trobar-se sota els efectes de l'alcohol, li va ser practicada una prova d'etanol en sang i d'estupefaents en orina; havent donat la processada un resultat positiu a l'alcohol de 3,15 gr. d'alcohol per litre de sang i positiu a la cocaïna i a les benzodiazepines".*

III.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació la defensa de la Sra. A. F. G., tot sol·licitant que es deixi sense efecte la sentència recorreguda i es dicti sentència sobre el fons, absolut a la Sra. F.

IV.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat de contrari, considerant que un grau d'alcoholèmia de 3,15 grams per litre de sang, no és un estat d'intoxicació plena, sinó una intoxicació severa, segons la pròpia analítica, a més al·legada que la condemnada era plenament conscient en el moment que començà a ingerir begudes alcohòliques, així com que la versió del consum involuntari de droga tòxica cocaïna no se sosté.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la representació lletrada d' A.F.G. impugnava la sentència, al·legant la infracció de l'article 27.5 del Codi penal, pel fet de no haver-se apreciat en la sentència, la concurrència en la recurrent, de la circumstància eximent completa d'haver comés els fets sota els efectes d'una intoxicació plena, derivada del consum de begudes alcohòliques i de drogues –cocaïna i benzodiazepines.

En realitat el què s'al·lega és l'error en la valoració de les proves sobre la concurrència dels elements que configuren dita eximent.

Així, considera la part recurrent que la intoxicació de la recurrent era plena en atenció al elevat nivell d'alcohol en sang que li va ser detectat -3,15 grams d'alcohol per litre de sang- i les símptomes que tant l'agent del servei de policia que va declarar al judici, com la testimoni M. E. B. li van apreciar.

La conclusió de que la recurrent no presentava un estat d'intoxicació plena a que arriba el Tribunal de Corts, és el resultat d'una correcta valoració de les proves.

Així, el grau d'alcoholèmia de la Sra. F., tot i ser molt elevat, no és indicatiu, en principi, d'una intoxicació plena amb total pèrdua de les capacitats intel·lectuals i volitives, doncs en l'informe de l'analítica, amb efectes orientatius, es consigna que fins a 350 mg d'alcohol per dl de sang la intoxicació es considera severa i és a partir del 350 mg/dl quan s'arriba al coma etílic.

Pel que fa a la simptomatologia que presentava la Sra. F., efectivament resulta indicativa d'una important disminució de les seves capacitats, però el fet de què encara que amb dificultats, pogués conduir el seu vehicle fins a l'hospital i decidís exercir la seva conducció malgrat les advertències i recomanacions de la seva amiga perquè no ho fes, evidència la conservació d'un cert control de les seves accions i de la capacitat de prendre decisions, característiques incompatibles amb un estat d'intoxicació plena.

D'altra banda, l'article 27.5 del Codi penal només atorga eficàcia excloent de la responsabilitat criminal, a la intoxicació plena quan no ha estat buscada a propòsit per delinquir o quan no s'hagi previst o hagut de preveure la seva comissió.

En el cas enjudiciat, encara que s'acceptés que la intoxicació fou plena no constituiria l'eximent pretesa, perquè ens trobem clarament amb una "*actio liberae in causa*" culposa, ja que la recurrent, segons va manifestar, es va traslladar al pub amb el seu vehicle amb la intenció de beure, i va a començar a fer-lo de forma "descontrolada" i "desmesurada", segons es diu en el recurs. La Sra. F. quan va començar a beure, hauria d'haver previst la possibilitat de cometre un delicte de conducció sota els efectes de les begudes alcohòliques si continuava bevent i després agafava el cotxe, como era previsible que ho fes després d'haver-se desplaçat amb ell, malgrat la seva intenció de consumir begudes alcohòliques, i així va quedar constatat quan va voler agafar el seu vehicle per traslladar-se a l'hospital malgrat les advertències de la seva amiga.

En el cas de les drogues detectades en l'analítica feta a la recurrent, no hi ha cap prova en la que sustentar que el seu consum no fos voluntari. El fet de que la recurrent no recordi haver-les consumit no pot conduir a la conclusió de que algú les hi va donar quan estava en un estat de

inconsciència pel consum de begudes alcohòliques, perquè tal estat d'inconsciència no consta que es produís.

Finalment, la intoxicació que presentava l'acusada a conseqüència del consum de drogues i begudes alcohòliques, no pot produir cap efecte excloent ni atenuant de la responsabilitat criminal, perquè conduir embriagat o sota els efectes de les drogues constitueix un element dels tipus penals pels quals ha estat condemnada, essent la seva essència. El paràgraf segon de l'article 56 del Codi penal diu, que les circumstàncies agreujants o atenuants no es tenen en compte quan formin part de la infracció o hi siguin inherents, que és el que succeeix en aquest cas.

II.-CONSIDERANT: que no s'ha produït el denunciat error de valoració probatòria ni tampoc s'ha vulnerat la presumpció d'innocència de l'acusada, i atès que la seva condemna es sustenta en prova de càrrec vàlida, suficient i correctament valorada, i les circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal han de quedar tan acreditades com els fets constitutius del tipus penal, el què no s'ha produït.

III.-CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

DECISIÓ

1.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació lletrada d'A. F. G.

2.-CONFIRMAR la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 25 de juliol del 2018 en la causa 6000235/2017

3.- IMPOSAR a la recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.